

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik

SSN Krzysztof Staryk (sprawozdawca)

w sprawie z protestu M. W.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 sierpnia 2015 r.,
zażalenia wnoszącej protest na postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 26 maja 2015 r., sygn. akt III SW 11/15,

postanowił:

**odrzuć środek zaskarżenia nazwany "skarga - odwołanie od
postanowienia III SW 11/15".**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie III SW 11/15 Sąd Najwyższy pozostawił bez dalszego biegu protest wyborczy wniesiony przez M. W.

W dniu 11 czerwca 2015 r. (data stempla pocztowego) M. W. złożyła do Sądu Najwyższego pismo nazwane „skarga – odwołanie od postanowienia III SW 11/15 S.N. do trybunału konstytucyjnego”. W powołanym piśmie jego autorka wyraziła niezadowolenie ze sposobu funkcjonowania mechanizmów społeczno-politycznych państwa polskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady określające procedurę wnoszenia protestów wyborczych reguluje ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.; dalej jako: „Kodeks wyborczy”). Zgodnie z Kodeksem wyborczym protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą. Termin ten nie podlega przywróceniu (art. 322 § 1 zdanie drugie Kodeksu wyborczego). Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu (art. 323 § 1 Kodeksu wyborczego). Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych na podstawie sprawozdania z wyborów przedstawionego przez Państwową Komisję Wyborczą oraz po rozpoznaniu protestów rozstrzyga o ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 324 § 1 Kodeksu wyborczego). W przepisach Kodeksu wyborczego nie została przewidziana możliwość wnoszenia środków zaskarżenia od orzeczeń Sądu Najwyższego wydanych w związku z rozpoznawaniem protestów wyborczych, w tym również od postanowień Sądu Najwyższego o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu.

Uchwałą pełnego składu Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 23 czerwca 2015 r., III SW 66/15, Sąd Najwyższy stwierdził ważność wyboru A. D. na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dokonanego dnia 24 maja 2015 r. Uchwała ta zakończyła – zgodnie z Konstytucją RP i Kodeksem wyborczym – procedurę rozstrzygania o ważności wyboru Prezydenta RP.

Po podjęciu takiej uchwały – wydanej przez Sąd Najwyższy na podstawie przepisu art. 324 § 1 Kodeksu wyborczego – rozpoznanie środków zaskarżenia od orzeczenia wydanego w przedmiocie protestu, byłoby ewidentnie sprzeczne z funkcją protestu wyborczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2000 r., III SW 65/00, OSNAPiUS 2001 nr 3, poz. 92 oraz z dnia 9 stycznia 2012 r., III SO 11/11, LEX nr 1163958). Ponadto, co do zasady, nie jest możliwe wnoszenie środków odwoławczych od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1998 r., I CZ 99/98, LEX nr 365083; z dnia 24 marca 2004 r., II CK 15/04, LEX nr 365085; z dnia

27 października 2004 r., IV CK 266/04, LEX nr 365071; z dnia 10 maja 2006 r., III SO 11/06, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 180; z dnia 2 grudnia 2008 r., III SO 13/08, OSNP 2010 nr 3-4, poz. 57 oraz z dnia 7 października 2009 r., III UZ 3/09, LEX nr 560877; z dnia 21 sierpnia 2012 r., III SO 22/11 – LEX nr 1644582).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy – uznając niedopuszczalność środka zaskarżenia określonego przez jego autorkę jako „skarga – odwołanie od postanowienia III SW 11/15 S.N. do trybunału konstytucyjnego” – postanowił o jego odrzuceniu.